

A hónap verse

Erdélyi József
Tavaszi ország

Vadvizeket borzol a szél,
kék a tükrük, mint az acél:
selyemkendő a zöld mező,
belé a Nap virágot sző.

Künn legelész már a jószág,
ilyenkor szép ez az ország:
nem papoké, nem uraké,
hanem a napsugaraké.

Árok parton nyit a kökény, -
sose búsulj, szegény legény:
jut neked is egy szál pendely,
tele tüzes szerelemmel.

Most virágzik fűzfa-nyírfa,
most örüljön minden árva:
ég az apja, föld az anyja,
testvére a küzdő hangya.

Sárga virág a zöld réten,
kis pacsirta a kék égen,
nem szánt, nem vet, csak énekel,
nem kérdi, hogy kit érdekel...